

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՐՒԻՐ ԻՆՆՍՏԻՏՈՒՏ ԵՐԵՎԱՆԻ ԱՄՔԱԳ.

303—1896

Ս Ո Ւ Ր Բ Է Զ Մ Ի Ա Ծ Ն Ի .

Ծ Ր Գ . Ս . Հ Զ Մ Ի Ա Ծ Ն Ի :

Միամեն Աթոռ շնորհաց, անուն ահաւոր.
 Մեծաբնալ համայն ազանց, արփի լուսաւոր:
 Իսկակցին հօր Աստուծոյ, ոտից կայարան.
 Զրիստոսեան մարութի հօտին, սուրբ ժողովարան:
 Դոր խորան զեր քաղաք զերկին, աթոռ անեղին.
 Բարձրագոյն խորք անմատիցն, ի ձեզ տեսանին:
 Ըյսօր մնք որդիքս, առ քեզ ժողովիմք.
 Մայր լուսոյ էջք Աստուծոյ, շնորհացդ կարօտիմք:
 Լրբութեանց սրբոյն տեղի, թագադ ամպեղէն.
 Հրանիւթ կառք դու բարձրելոյն, երկինք լուսեղէն:
 Գերագոյն խորհրդարան, երկնից հարսնարան.
 Փնային զարոյք լուսոյ, սիրոյն վառարան:
 Էջմիածին քաղցրիկ անուն, զրախտ երկնային.
 Դու պարտէզ շուշանաբեր, ծաղիկ ծովային:
 Բլտճացեալ ծառ բարձրաբերձ, ուռ ողկուզաբեր.
 Նոնենիք ի քեզ անթիւք, զորս երկամբք բերէր:
 Բէնական սիրով լցեալ, եղբօր քո որդոյ.
 Պաղատիմք տաւ միշտ եւ մնալ, զամբոյր քո սիրոյ:
 Բօղազարդ սուրբ առաքապտ, հնձան գինեւէտ,
 Եղնորացդ քոյին արժան, արա զմեզ յաւէտ: